

Εκ των λόγων του μακαρίου Γέροντος Ιωσήφ Βατοπαιδινού: «Το Μυστήριο του Θείου Πάθους» (1ο μέρος)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Ιωσήφ Βατοπαιδινός / Έργα Γέρ. Ιωσήφ](#)

Στην ομιλία μας αυτή θα αναφερθούμε σε κάτι που είναι πάντοτε πολύ επίκαιρο: τη σημασία των παθών του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Για να γίνει όμως περισσότερο αισθητή από όλους μας η απροσμέτρητη αξία του θείου Πάθους, καλόν είναι να περιγράψουμε πρώτα με συντομία την έκταση της συμφοράς που μας κατέχει σ' αυτήν εδώ την εξορία και να βοηθήσουμε, με τη σύγκριση αυτή, στον αφυπνισμό από την υπνηλία που μας διακατέχει· γιατί μόνο νυστάζοντες και κοιμώμενοι μπορού τόσο προκλητικά να αδιαφορούν.

Τί είναι, αλήθεια, ο άνθρωπος αν θελήσουμε να τον περιγράψουμε μέσα σ' αυτό τον πολύβουο μύλο του θανάτου, όπου περιστρέφεται χωρίς να μπορεί ποτέ να λυτρωθεί; Τίποτε άλλο παρά μια συμφορά, μια τραγικότητα, μια παράσταση μακάβριας σκηνης. Το πανανθρώπινο σύνολο, φυλακισμένο μέσα στο λαβύρινθο

του χρόνου και του χώρου παλαίει ακατάπαυστα για να βρει τη λύτρωσή του από τα δεσμά αυτά. Ατενίζει το χρόνο σα μια μέλλουσα λυτρωτική προσδοκία, αλλά απεναντίας καταντά σ' ένα μαρτυρικό αδιέξοδο. Παράταση χρόνου χωρίς σκοπό, έκταση χώρου χωρίς στόχο· παλαίουν συνεχώς το άσκοπο και το παράλογο με θύμα τους τον άνθρωπο, που τον κερδίζει τελικά το τραγικό! Σφικτά δεμένος τώρα ο άνθρωπος μέσα στη σκληρή του αιχμαλωσία παλαίει απελπισμένα να αάπορρίψη τα δεσμά του· προσπαθεί να παρηγορηθεί στις εκάστοτε νέες του επινοήσεις όπου φαντάζεται την ελευθερία του, αλλά μάλλον βρίσκεται όλο και περισσότερο φυλακισμένος, καταλήγοντας από κύκλο σε κύκλο, βαθύτερα, μέχρις ότου καταντήσει στο κέντρο της οριστικής του καταδίκης. [\(περισσότερα...\)](#)